

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Várgedő Lajos ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Papp Margit ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetése jogellenességének megállapítása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságnál 6.M.4051/2005. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.958/2008/5. számú közbenső ítéletével jogerősen elbírált perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.958/2008/5. számú közbenső ítéletét hatályon kívül helyezi, és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.4051/2005/22. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 56.000 (ötvenhatezer) forint együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes keresetében az alperes rendes felmondása jogellenességének megállapítását és az ahhoz fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 6.M.4051/2005/22. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy az általa elismert 7.955 forint felmondási időre járó átlagkeresetet fizesse meg. Egyebekben a felperes keresetét elutasította, kötelezte 90.000 forint perköltség megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2002. december 9-étől állt az alperes alkalmazásában adatfeldolgozó munkakörben. Feladatát a M.F.B. (M) Zrt. postázójában látta el.

2005. június 21-én a bank ügyvezető igazgatója, és az igazgatója levéllel fordultak az alpereshez, melyben kifogásolták, hogy az alperes által üzemeltetett postázó munkavégzése nem zökkenőmentes. A postázó területén dolgozó két munkatársat, K.J.E-t és a felperest név szerint megemlítve jelezték, hogy nem megfelelő munkavégzésük több esetben akadályozta a bank tevékenységét. A sorozatosan pontatlanul és késedelmesen végrehajtott kézbesítés a fontos belső-, és külső iratok érdemi ügyintézését hátráltatta, és az M. időszakosan megjelenő F. és F. kiadványának címlistáját a nyomda részére nem továbbították, mely következtében annak kiküldése nem történt meg időben.

Az alperes a 2005. június 22-én kelt rendes felmondással a felperes munkaviszonyát megszüntette. Indokolása szerint az alperes szerződéses partnere több esetben minőségi kifogást emelt a munkavégzése és a munkakezdés időpontjának be nem tartása miatt. A partnerrel kötött szolgáltatási szerződés maradéktalan teljesítése

érdekében a munkakörét az alperes minőségi cserével, alkalmasabb munkavállalóval kívánta betölteni.

A munkaügyi bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján alátámasztottnak látta a felmondásnak azt az állítását, mely szerint a felperes munkavégzésével kapcsolatban több esetben minőségi kifogást emelt az M., továbbá igazoltnak találta, hogy a felperes munkájával kapcsolatban többször merült fel probléma. A F. és F. című kiadványról tudta a felperes, hogy megváltozott a kézbesítés rendje, tudott a nyomda számlájáról, a pótmegrendelőről, és arról, hogy az etikett a postázóban elintézetlenül hever, ennek ellenére utasítást nem kért akkor sem, amikor két hétig nem érkezett meg a kiadvány második részlete. Nem kért és nem kapott tájékoztatást, hogy a leadott etikett melyik megrendeléshez tartozik.

A munkaügyi bíróság a munkakezdéssel kapcsolatos indok valóságát nem értékelte a felperes terhére, de a felmondásában foglalt egyéb indokokat megalapozottnak találta, ezért annak jogszerűségét állapította meg.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.631.958/2008/5. számú közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében megváltoztatta, és megállapította, hogy az alperes 2005. június 22-én kelt 20/35/2005. számú felmondása jogellenes, a felperes munkaviszonya az alperesnél 2008. november 11-én szűnik meg.

A jogerős határozat érvelése szerint az Mt. 89. § (2) bekezdése alapján az alperesnek kellett bizonyítania, hogy a rendes felmondásban foglalt indok világos, valós, és okszerű. Hangsúlyozta, hogy nemcsak a rendkívüli, hanem a rendes felmondás esetén is törvényi követelmény a konkrét kötelezettségszegés (amennyiben ez a jognyilatkozat indoka) bizonyítása.

A Fővárosi Bíróság a munkakezdéssel kapcsolatos indok valóságáról megállapította, hogy azt az elsőfokú bíróság sem értékelte, ezt fellebbezés nem támadta, ezért a mulasztást a másodfokú bíróság sem vizsgálta. Azt az indokot, mely szerint a bank „több esetben minőségi kifogást emelt”, összefoglaló jellegű indokolásnak találta.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a munkaügyi bíróság csak a kiadvány címlistájával kapcsolatos mulasztást rótt a felperes terhére. E körben azonban a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével hozott döntésnek értékelte az elsőfokú bíróság megállapítását, mely szerint a fenti magatartás elegendő volt a felperes munkaviszonya megszüntetéséhez. A jogerős határozat indokolása szerint nem elegendő a munkáltatónak egyetlen kifogásolt esetet konkretizálnia, hanem azt is meg kell jelölnie, hogy azzal összefüggésben a felperes munkaköri feladataiból fakadóan mi volt a kötelezettségszegése.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy a postázót a megbízó előtt a felperes és K.J.E. személyesítették meg, így a tapasztalt hiányosságok miatt természetesen az ő nevüket említették az

alperesnek. A postázó térbeli kialakítása is olyan volt, hogy a bank munkatársai a fizikai kapcsolatot is ezzel a két személlyel tartották, ezért nyilván őket jelölték meg a munkáltatónál a kifogások közlésekor, ebből azonban nem következik, hogy a nem megfelelő munkavégzés is konkrétan e két munkavállaló terhére róható.

Az alperes felülvizsgálati kérelme a jogerős közbenső ítélet hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult a felperes perköltségben való marasztalása mellett. Álláspontja szerint a felmondás az Mt. 89. § előírásainak megfelelt. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság a tanúbizonyítás alapján megállapította, hogy mindkét személlyel kapcsolatosan voltak magatartásbeli problémák, e tekintetben a tanúk nyilatkozatai egyértelműek, a felperesre nézve negatívak voltak.

A kifogásolt kiadvány késedelmes kiküldésében a felperes közrehatott, mert azzal kapcsolatban nem jelzett, nem kért intézkedést, tehát érdektelensége és figyelmetlensége volt tapasztalható.

Sérelmezte az alperes, hogy a másodfokú bíróság a konkrét munkaszerződés, illetve munkaköri leírás megsértésének bizonyítását várta az alperestől, holott a rendes felmondás törvényi követelményei között a munkaviszonnyal kapcsolatos negatív magatartás elegendő. Álláspontja szerint a rendes felmondás jogát az Mt. biztosítja, nemcsak konkrét kötelezettségszegés, hanem egy általános rossz hangulat keltésében, megjegyzésekben megnyilvánuló magatartásnál, melyek a munkahelyi légkört mérgezik, és amelyet a tanúk mindkét „elbocsátott” tekintetében alátámasztottak.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős közbenső ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem megalapozott.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében az ügy érdemét érintő jogszabálysértésként a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelését állította [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH.2001/197., BH.2002/29.].

Az Mt. 89. § (3) bekezdése szerint a felmondás indoka csak a munkavállaló képességeivel, a munkaviszonnyal kapcsolatos magatartásával, illetve a munkáltató működésével összefüggő ok lehet. Az alperes rendes felmondása indokolása szerint „a munkáltató szerződéses partnere, a bank több esetben minőségi kifogást emelt a felperes munkavégzése és a munkaidőként meghatározott munkakezdés be nem tartása miatt”.

Az alperes rendes felmondása indokát egyrészt a vele partnerkapcsolatban álló bank képviselőjének személyes tájékoztatására, valamint a 2005. június 21. napján az M.-től érkezett levélben foglaltakra alapította.

A tanúként meghallgatott B. T., a M. igazgatója úgy nyilatkozott, hogy gondok voltak a felperes munkájával, és minőségi kifogásait ezzel kapcsolatban az alperes felé jelezte (jegyzőkönyv). A tanú megerősítette, hogy a felperes munkájával kapcsolatban kifejezetten a felperes nevének említése mellett többször érkezett minőségi kifogás és panasz. P.I., az alperes ügyvezetője tanúvallomásában előadta, hogy a bank üzemeltetési igazgatója több alkalommal gondokat jelzett a felperes és a munkatársai munkája vonatkozásában (jegyzőkönyv). Az eljárás során meghallgatott D. Sz., B.Gy., valamint D. D. banki alkalmazottak is megerősítették, hogy a felperes magatartásával, a munkavégzésével problémák voltak.

Az alperes felmondásának indokolásában foglalt ok, amely szerint a felperes munkavégzésének minőségét a megbízó bank több esetben kifogásolta az alperesnél, kétséget kizáróan valós, és bizonyított. A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján az a következtetés vonható le, hogy a kifogásoknak alapja volt a felperes magatartása, munkavégzése miatt. A bank levelében megjelölt kiadvány kézbesítésével kapcsolatos hiányosságokat megalapozottan értékelte az elsőfokú bíróság a felperes terhére. Ezen túlmenően az alperes a felmondásában értékelte azt a szóban, a bank munkatársaitól származó észrevételt is, amely a felperes és a munkatársa magatartását, stílusát kifogásolta.

A felmondásban megjelölt indokból következik, hogy az alperes a szerződéses partnerrel kötött szolgáltatási szerződések kifogástalan teljesítése érdekében a vállalt feladatot a felperessel nem tudta elláttatni. Ennek érdekében minőségi cserét kívánt végrehajtani, alkalmasabb munkavállalóval akarta a felperes munkakörét betölteni. A munkáltató részére megfogalmazott kritikák alapján az alperes okszerűen jutott arra a következtetésre, hogy a felperes munkaviszonyának fenntartására nincs lehetősége.

Nem megalapozott a jogerős közbenső ítélet érvelése, mely szerint nem elegendő a munkáltatónak egyetlen kifogásolt esetet konkretizálnia, hanem meg kell jelölnie, hogy azzal összefüggésben a felperes munkaköri feladataiból fakadóan mi volt a konkrét kötelezettségszegés. A perbeli esetben a bizonyítékok értékelésével alappal állapítható meg, hogy a felperesnél hiányosságként merült fel a kiadvánnyal kapcsolatos feladatok teljesítésének elmulasztása, továbbá a felperes magatartása és a munkahelyén tanúsított kifogás tárgyává tett stílusa. Ezen körülmények alapján a munkaügyi bíróság törvénysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy az alperes felmondásának indoka a valóság és okszerűség követelményének megfelelt.

A perben az elsőfokú bíróság értékelte helytállóan a felperes magatartását és helyesen állapította meg, hogy az Mt. 89. § (3) bekezdésében foglalt törvényi feltételek megvalósulása bizonyított. A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, és a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú, valamint felülvizsgálati eljárási perköltségének megfizetésére.

A felülvizsgálati eljárás illetékét az adott ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2010. február 17.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Sztojkoné dr.Hajdu Edit s.k.előadó bíró, dr.Mészárosné dr.Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő